

BOGUMIŁA KONSTANCJA
ZAŁĘSKA

*Jak liście
na wietrze*

Tomiki 418-420

Otchłań niepamięci

Odchodzimy z tego świata,
Jak liście opadłe z drzewa
I nikt nie będzie pamiętał,
Jak wiatr z nami śpiewał
I nikt nie będzie pamiętał
Naszych kolorów i blasku.
I już nikogo nie zatrzyma
Nasz szum
O zmierzchu czy brzasku.
Spadamy z powierzchni tego świata,
Jak liście z drzewa.
Być może uda nam się
Jeszcze zwiędnąć.
Być może w pełni rozkwitu
Zmiecie nas jakiś
Huragan dziejowy, skwar
Albo ulewa
I przerwie nasze trwanie,
Przetnie z wiatrem śpiewanie
I wcześniej niż inne liście
Strąci i wkręci
W otchłań niepamięci.